

בס"ד

חוברת זו הודפסה ומופצת

במטרה לקיים את צוואת

סבא ישראל בר אודסר הקדוש

להפיץ את אור-דעת ושם הצדיק הקדוש

רבי נְיָחָנְךָ נְחֵמְךָ נְחֵמְךָ מְאוּמָן
לכל בית, בכל העולם
לגאולת עם ישראל.

הובא לאור בסיוע מימון ארגון
"New Outreach Project", N.Y.

www.newoutreach.com

ספרי ברסלב, ת.ד. 1053, 13110 צפת

Breslev Books, P.O.Box 1053, 13110 Zefat
ISRAEL

breslevbooks@yahoo.com

הניגון של הצדיק

אמר (רבי נחמן): אני אשיר שיר לעתיד, שזה יהיה העולם הבא של כל הצדיקים והחסידים.
(עיין בליקוטי מוהר"ן חלק א סימן סד, ובחלק ב, סימן ח).

מתוך הספר חיי מוהר"ן, סימן רסז

דַּע, שְׁעַל יְדֵי הַנִּגּוֹן שֶׁל הַצְּדִיק,
שֶׁהוּא בְּחִינַת מִשָּׁה, הוּא מַעֲלֶה אֶת
הַנְּשָׁמוֹת מִן הָאֲפִיקוֹרְסִית שֶׁל הַחֶלֶל
הַפְּנוּי שֶׁנִּפְּלוּ לָשָׁם. כִּי דַע, שְׁכָל
חֲכָמָה וְחֲכָמָה שְׁבַעוֹלָם, יֵשׁ לָהּ זִמְרָה
וְנִגּוֹן מִיחָד, שְׁזֵה הַזִּמְרָה מִיחָד
לְחֲכָמָה זוֹ, וּמִזֵּה הַזִּמְרָה נִמְשָׁכֶת
הַחֲכָמָה הַזֹּאת - (תְּהִלִּים מ"ז): "זָמְרוּ
מִשְׁכִּיל", שְׁכָל שְׁכָל וְחֲכָמָה יֵשׁ לוֹ
זִמְרָה וְנִגּוֹן. וְאֶפְלוּ חֲכָמַת

הָאֶפִיקוֹרְסִית, יֵשׁ לָהּ נִגּוּן וְזֶמֶר
הַמֵּיֶחֱד לַחֲכָמָה הָאֶפִיקוֹרְסִית. וְזֶה
שֶׁאָמְרוּ רַבּוֹתֵינוּ זְכוֹרָנָם לְבִרְכָה
(חֲגִיגָה ט"ו) :

'אַחַר (הַכוּוּנָה לַמּוֹרוֹ שֶׁל רַבִּי מֵאִיר
בַּעַל הַנֶּסֶךְ שֶׁהִפְךָ פָּנָיו מֵהַקְדוּשָׁה, וְכִפֵּר
בַּעִיקָר, עַל כֵּן כִּינּוּ אוֹתוֹ "אַחַר") מָה
הָיָה בָּהּ - זֶמֶר אֲוֵי לֹא פָּסַק מִפְּמֵה
(תְּרוּגוּם - מָה הִיא בּוֹ? נִיגוּנִים יוּוֹנִים
לֹא פָּסְקוּ מִפִּיּוֹ), וְכִשְׁהָיָה קָם מִבֵּית
הַמְדָרֶשׁ, כַּמָּה סְפָרֵי מִיָּנִין נוֹפְלִין
מִמֶּנּוּ, כִּי זֶה תָלוּי בָּזֶה, כִּי עַל יְדֵי
זֶמֶר הַנֶּ"ל שֶׁלֹּא פָּסַק מִפִּיּוֹ, עַל יְדֵי
זֶה הָיוּ הַסְפָּרֵי מִיָּנִין נוֹפְלִין מִמֶּנּוּ,

כִּי זֶה הַזְמַר הָיָה מֵיַחַד לְזֶה
הָאִפִּיקוֹרְסִית וְהַמִּינוֹת שֶׁהָיָה לוֹ.
נִמְצָא, כֹּל חֲכָמָה וְחֲכָמָה לְפִי
בְּחִינָתָהּ וּמְדַרְגָתָהּ, כֵּן יֵשׁ לָהּ זְמַר
וְנִגּוּן הַשִּׁיךְ וּמֵיַחַד אֵלָיו, וְכֵן
מִמְדַּרְגָּה לְמְדַרְגָּה, כִּי בְּחִינַת
הַחֲכָמָה שֶׁבְּמְדַרְגָּה הַיּוֹתֵר עֲלִיוֹנָה,
יֵשׁ לָהּ זְמַר וְנִגּוּן יוֹתֵר עֲלִיוֹן לְפִי
בְּחִינָתָהּ, וְכֵן לְמַעְלָה מֵעֲלָה עַד
רֵאשִׁית נִקְדַּת הַבְּרִיאָה שֶׁהִיא
תְּחִילַת הָאֲצִילוֹת, וְשֵׁם אֵין
לְמַעְלָה מִמֶּנָּה וְאֵין מִקִּיף לְאוֹתָהּ
חֲכָמָה שֵׁשׁ שֵׁם, כִּי-אִם אֹר
הָאֵין-סוּף הַמִּקִּיף לְחָלֵל הַפְּנוּי,

שְׁבֵתוּכֹו כָּל הַבְּרִיאוֹת וְהַחֲכָמוֹת.
וּבִוְדָאֵי גַם שָׁם יֵשׁ בְּחִינַת חֲכָמָה,
אֲךְ הַחֲכָמָה שְׂיֵשׁ שָׁם בְּאוֹר אֵין
סוּף, אֵי אֶפְשָׁר לֵידַע וּלְהַשְׁיֵג
אוֹתָהּ, כִּי אֵין סוּף הוּא הַשָּׁם
יִתְבָּרַךְ בְּעֶצְמוֹ, וְחֲכָמָתוֹ אֵי אֶפְשָׁר
לְהַשְׁיֵג כָּלֵל, וְאֵין שָׁם רַק בְּחִינַת
אֶמוּנָה, שְׁמֵאֲמִינִים בּוֹ יִתְבָּרַךְ
שְׂאוּרוֹ הָאֵין סוּף מְסַבֵּב כָּל עֲלָמִין
וּמְקִיף הַכֵּל. וְאֶמוּנָה, יֵשׁ לָהּ גַם בֵּן
זָמַר וְנִגּוֹן הַמִּיחָד לְאֶמוּנָה. וְכִמוֹ
שְׂאָנוּ רוּאִים שְׂאֶפְלוּ אֶמוּנוֹת
עֲכוּ"ם בְּדַבְּרֵי טְעוּתָם, יֵשׁ לְכֹל
אֶמוּנָה שֶׁל עֲכוּ"ם נִגּוֹן מִיחָד,

שְׁמֵזְמֵרִין בּוּ וְעוֹרְכִין בּוּ בְּבֵית
תְּפִלָּתָם. כֵּן לְהִפְךָ, בִּקְדֻשָּׁה, כָּל
אֲמוּנָה יֵשׁ לָהּ זֶמֶר וְנִגּוּן. וְאוֹתוֹ
הַזֶּמֶר הַמֵּיֶחֶד לְאֲמוּנָה הַנ"ל, שֶׁהוּא
אֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה מִכָּל הַמִּינֵי חֲכָמוֹת
וְאֲמוּנוֹת שְׁבַעֵוֹלָם, הֵינּוּ אֲמוּנָה
בְּהָאֹר אֵין סוֹף עֲצָמוֹ הַסּוֹבֵב כָּל
עֲלָמִין כַּנ"ל, אוֹתוֹ הַזֶּמֶר הוּא גַם
כֵּן לְמַעְלָה מִכָּל הַנְּגִינּוֹת וְזִמְרֹת
שְׁבַעֵוֹלָם, הַשִּׁיכִים לְכָל חֲכָמָה
וְאֲמוּנָה. וְכָל הַזִּמְרֹת וְהַנְּגִוּוֹת
שֶׁל כָּל הַחֲכָמוֹת, נִמְשָׁכִין מִזֶּה
הַזֶּמֶר וְהַנְּגוּן, שֶׁהוּא לְמַעְלָה מִכָּל
הַזִּמְרֹת וְהַנְּגִוּוֹת שֶׁל כָּל הַחֲכָמוֹת,

כִּי הוּא הַזְמַר הַשֵּׁיךְ לְהַאֲמוֹנָה
בְּהָאֹר אֵין סוֹף עֲצָמוֹ, שֶׁהוּא
לְמַעַלָּה מִן הַכֹּל. וְלַעֲתִיד לָבוֹא
"שִׁיְהִי לְכֹל הָעַמִּים שְׂפָה בְרוּרָה
לְקַרְא כְּלָם בְּשֵׁם ה' " (צַפְנִיָּה ג),
וְהַכֹּל יֶאֱמִינוּ בּוֹ יְתַבְרַךְ, אֲזִי יִתְקַיֵּם
(שִׁיר הַשִּׁירִים, ד): "תָּבוֹאֵי תְּשׁוּרֵי
מִרְאֵשׁ אֲמֹנָה", 'מִרְאֵשׁ אֲמֹנָה'
דִּיקָא, הֵינּוּ בְּחִינַת אֲמוֹנָה עֲלִיּוֹנָה
זוֹ הַנ"ל, שֶׁהוּא רֵאשׁ לְכֹל
הָאֲמוֹנוֹת כַּנ"ל. וְזֶה 'תְּשׁוּרֵי'
דִּיקָא, הֵינּוּ הַנְּגוּן וְהַזְמַן הַשֵּׁיךְ
לְרֵאשׁ אֲמוֹנָה זוֹ כַּנ"ל. וְלְבְּחִינַת
זְמַר שֶׁל אֲמוֹנָה הָעֲלִיּוֹנָה הַזֹּאת,

אין מי שִׁיזְכֶּה, כִּי אִם צַדִּיק הַדּוֹר,
שֶׁהוּא בְּחִינַת מֹשֶׁה, שֶׁהוּא
בְּמַדְרַגַת אֱמוּנָה זו, שֶׁהוּא בְּחִינַת
שְׁתִּיקָה, בְּחִינַת 'שֶׁתֵּק כֶּךָ עָלֶה
בְּמַחֲשָׁבָה' הַנ"ל, הֵינּוּ שֶׁהִיא עֲדִין
לְמַעַלָּה מִהַדְּבוּר כֵּן"ל.

וְזֶה (שְׁמוֹת ט"ו): "אֲזַיִּשִׁיר מֹשֶׁה",
וְאָמְרוּ חַכְמֵינוּ, זְכוֹרֹנָם לְבִרְכָה
(סִנְהֶדְרִין צ"א): 'שֶׁר לֹא נֶאֱמַר, אֶלֶּא
יִשִׁיר', מִכָּאן לְתַחֲיִית הַמֵּתִים מִן
הַתּוֹרָה, שֶׁעֲתִיד מֹשֶׁה לְשִׁיר לְעֵתִיד
לָבוֹא. גַּם כֵּן כִּי כָּל הַשִּׁירוֹת, בֵּין
שֶׁל עוֹלָם הַזֶּה, בֵּין שֶׁל לְעֵתִיד לָבוֹא,

הוא רק אצל משה, שהוא בחינות
שתיקה, שזכה לזמר ששיך
לאמונה העליונה על הכל, ששם
נכללין כל הזמירות, כי כלם
נמשכים ממנה. וזה שפרש רש"י:
'ישיר', יו"ד על-שם המחשבה
נאמרה, הינו בחינות 'כך עלה
במחשבה' ה"ל, בחינות משה,
בחינות שתיקה כנ"ל. ועל כן, על
ידי נגון של הצדיק, שהוא בחינות
משה כנ"ל, על ידי זה עולים
ויוצאים כל הנשמות שנפלו בתוך
האפיקורסית הזאת של חלל הפנוי,

כִּי נִגּוּנוֹ הוּא בְּבַחֲיֵנוֹת 'רֹאשׁ
אֲמוּנָה', הֵינּוּ אֲמוּנָה הָעֲלִיּוֹנָה עַל
הַכֹּל, שֶׁעַל יְדֵי נִגּוּן וְאֲמוּנָה זֹ
נִתְבַטְּלִים כָּל הָאֲפִיקוֹרְסִית
וְנִכְלָלִים וְנִתְבַטְּלִים כָּל הַנִּגּוּנִים
בְּתוֹךְ הַנִּגּוּן הַזֶּה, שֶׁהוּא לְמַעַלָּה מִן
הַכֹּל, שֶׁמִּמֶּנּוּ נִמְשָׁכִים כָּל הַנִּגּוּנִים
כִּנ"ל:

ליקוטי מוהר"ן, סד, ה

"תמיד עיני ה' א-לקיך בָּה
מראשית השנה ועד אחרית שנה";
ולעתיד, שיחדש את כל העולם
כלו בבחינת ארץ-ישראל כנ"ל, אז
יתנהג כל העולם כלו על-ידי
השגחה לבד, כמו ארץ-ישראל,
ואז יתבטל הטבע לגמרי, ויתנהג
העולם על-ידי השגחה לבד, שהוא
בחינת נפלאות, שלא כדרך הטבע,
ואז יתער שיר חדש, בחינת
(תהלים צ"ח): "שירו לה' שיר
חדש, כי נפלאות עשה"; הינו
השיר שיתער לעתיד, שהוא נגון
של השגחה, בחינת נפלאות, כי אז
יתנהג העולם על-ידי השגחה
ונפלאות. כי יש נגון של בחינת
דרך הטבע,

וְזֶה בְּחִינַת (תְּהִלִּים י"ט): "הַשָּׁמַיִם
מִסְפָּרִים כְּבוֹד א-ל, וּמַעֲשֵׂי יָדָיו
מִגִּיד הַרְקִיעַ", שֶׁהוּא בְּחִינַת הַנְּגוּן
וְהַשִּׁיר שֶׁל דָּרֶךְ הַטֶּבַע, שֶׁל תְּכוּנוֹת
הַשָּׁמַיִם הֵינּוּ בְּחִינַת הַשִּׁירִים

וְתִשְׁבַּחוֹת שְׁמֵשֶׁבַחִין לְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ

עַל הַהִנְהָגָה שֶׁל עֲכָשׁוּ, שְׁמַנְהִיג
הָעוֹלָם בְּדָרֶךְ הַטֶּבַע. אָבֵל לְעֵתִיד
יִתְעַר שִׁיר חֲדָשׁ שֶׁל בְּחִינַת
נִפְלְאוֹת, בְּחִינַת הַשְּׁגָחָה, כִּי אִז
יְהִי הַהִנְהָגָה עַל-יְדֵי הַשְּׁגָחָה לְבַד.
וְשִׁיר הַחֲדָשׁ הַזֶּה שִׁיתְעַר לְעֵתִיד,
הוּא בְּחִינַת שִׁיר פְּשׁוּט, כְּפוּל,
מְשֻׁלָּשׁ, מְרַבֵּעַ, שְׁעוּלָה ע"ב, בְּחִינַת
חֶסֶד, שְׁעַל-יָדוֹ יְהִי חֲדוּשׁ הָעוֹלָם
לְעֵתִיד, בְּחִינַת: "עוֹלָם חֶסֶד יִבָּנֶה".

"הָרַם כְּשׁוֹפֵר קוֹלְךָ" – "כְּשֹׁפֵר" –
רָאִי-תְבוֹת: פְּשׁוּט, כְּפוּל, שְׁלוּשׁ,
רְבוּעַ- שֶׁהוּא בְּחִינַת הַשִּׁיר שֶׁלְעֵתִיד
וְכוּ'..

"חוּט שֶׁל חֶסֶד" - זֶה בְּחִינַת שְׁנֵקְלֵעַ
וְנִשְׁזַר וְנִעְשָׂה חוּט מֵהַנִּימִין, שֶׁעַל
אֵלוֹ הַנִּימִין (שְׁקוֹרִין סְטְרִינִים)
יִתְנַגֵּן הַנְּגוּן וְהַשִּׁיר הַזֶּה שֶׁל לְעֵתִיד,
שֶׁהֵם ע"ב נִימִין כְּנֶגֶד שֵׁם י', י"ק,
י"ק"ו, י"קו"ק, שֶׁהוּא בְּחִינַת שִׁיר
פְּשׁוּט כְּפוּל וְכוּ', כְּמוֹבֵא בְּתִקּוּנִים
(תִּקּוּן כ"א) (תִּיקוּנֵי הַזוּהַר) וְכוּ'..

ליקוטי מוהר"ן, חלק ב, תורה ח

”אתם יודעים
מה שיש בעולם!?
יש ניגון כזה...”

[דיבורים מפי רבי ישראל בר אודסר,
בעל הפתק, על הניגון ”נִיְנַחֵ”:]

כל ענין רבינו הוא עניין אמונה
ועניין למעלה מן הטבע.

יש ב"זוהר" וב"ליקוטי מוהר"ן",
שיש שיר שהוא יחזיר כל העולם
להשם יתברך, לתורה. אז מגלה
רבינו שהוא זה השיר.

"נְיָ נְיָ נְיָ נְיָ נְיָ מֵאֹמֶן" - השיר
הזה הוא 'פשוט, כפול, משולש
מרובע': 'נ' זה פשוט, 'נח' כפול,
'נחמ' משולש, 'נחמן' מרובע. וגם
יש בו עשרה אותיות,

"נְיָ נְיָ נְיָ נְיָ נְיָ" זה עשרה
אותיות, זה כנגד עשרה מיני נגינה
שהוא גילה,

שזה מסוגל לתקן פגם הברית, זה
ה"תיקון הכללי". משיח יגלה
שרבינו הקדוש הוא השיר הזה, כן,
שהוא יחזיר את כל העולם להשם
יתברך. רבינו רבי נחמן הוא
השורש של התורה, הוא השורש
של האמונה, הוא השורש של כל
אחד מישראל, באיזה מקום שירד,
באיזה מקום שהוא נמצא, הוא
מוציא אותו, הוא מרפא אותו, כן,
מה שאי אפשר לרפאות חולה
כזה, שאין לו רפואה למחלה, אבל
רבינו רבי נחמן הוא גילה, שהוא
כן יכול לרפאות ולתקן הכל. כן,
כן, יש בזה עניינים פלאיים
נעלמים מאד.

רבינו הקדוש רבי נחמן, הוא
הודיע זה, שהוא עיקר התורה
והמצוות והכל, הוא יכול לתקן
ולרפאות כל העולם, כל הכופרים,
כל הרשעים, להפוך כל העולם
מכפירה לאמונה, לאמת כזה,
שלא היה מעולם.

אנחנו נשלכנו, נתרחקנו מן האמת
והאמונה. השם יתברך ירחם
עלינו, וכל אחד יבקש רחמים בכל
יום, שיזכה הוא והאישה והילדים
ללמוד תורה ולקיים התורה -
זה העיקר!

עדיין משיח עוד לא בא, העולם
מחכים שמשיח יבוא. אבל
כשיבוא, אז יהיה עולם אחר,
עולם חדש, עולם של רבינו, עולם
חדש. כל הכופרים וכל הרשעים
ישובו להשם ולתורה ויקבלו עול
התורה, ויזכו לאמונה כזה שלא
היה מימות עולם.

תתחזק באמונה, תתחזק!
רבינו הקדוש, רק להזכיר את
השם שלו

”נַיְנָה נַחֲמֵנִי מֵאֹמֶן”

זה ממתיק כל הצרות וכל הדינים
וכל העוונות. אנחנו לא יודעים
מה שזכינו עכשיו בדורות הללו,
זכינו לדעת מהסוד הזה,
”נְיָ נְיָ נְיָ נְיָ נְיָ מֵאֹמֵן”.
יש הרבה לדבר,
אבל אני לא יכול לדבר.

אם יש חס ושלום איזה צער, איזה
דבר לא טוב, אז תיכף להגיד השם
הקדוש הזה

”נְיָ נְיָ נְיָ נְיָ נְיָ מֵאֹמֵן” -
הוא מהפך הכל, כל הכפירות
וכל העוונות.

יהיה זמן שכל העולם ישירו
"נְנַח" , כן, בכל השווקים,
בכל מקום איפה שילך.

זה הניגון שיתנגן לעתיד על ידי
משיח צדקנו לתקן העולם, וזה
השיר הוא מגלה כאן במכתב הזה,
שהוא זה השיר 'פשוט, כפול,
משולש מרובע' -
"נְנַח נְנַח נְנַח מְמֵן מְמֵן".

ניגון חדש בעולם: "נִנְחָה". כל בני
ישראל, כל ארץ ישראל שואלים:
"מה זה 'נִנְחָה'?" אז עכשיו ברוך
השם אנחנו יודעים שרבינו
הקדוש גילה את זה,
שהוא - זה "נִנְחָה".

זה ניגון עולמי

"נִנְחָה נִנְחָה נִנְחָה מאומן",

זה "מצוה גדולה להיות בשמחה תמיד",

הוא מחיה ומחדש ומתקן

כל ישראל.

חולים כאלה, אי אפשר לעזור,
רק "נַחְמֵנוּ". אתה יודע מי אני?
אני "נַחְמֵנוּ נַחְמֵנוּ נַחְמֵנוּ מאומן"
(סבא צוחק).

אני נחמן. איזה נחמן?
"נַחְמֵנוּ נַחְמֵנוּ נַחְמֵנוּ מאומן".
"ר'אש ב'ני י'שראל"- הוא הרב"י,
ואני "נַחְמֵנוּ נַחְמֵנוּ נַחְמֵנוּ מאומן",
אז אני הרבי!

"נַחְמֵנוּ נַחְמֵנוּ נַחְמֵנוּ מאומן", זה ניגון
כזה, שהוא תיקון ורפואה וישועה
לכל אחד.

רק הניגון "נְנַחְנַחְנַח מִמֶּנִּי מְאוֹמֵן"
- כל העולם הוא כבר

בתיקון גמור!

[חסיד שואל את רבי ישראל :

"נְנַחְנַחְנַח מִמֶּנִּי מְאוֹמֵן" - לזה
הוא התכוון ב"ליקוטי מוהר"ן",
תורה ח', חלק ב', "תקעו תוכחה",
שעתיד להתגלות שיר 'פשוט,
כפול, משולש, מרובע' ? על זה
[הוא התכוון?]

כן, כן, וודאי! זה יעשה עולם חדש
"נְנַחְנַחְנַח מִמֶּנִּי מְאוֹמֵן".

אפילו צדיק אחד לא ידע מזה
הסוד, רק רבינו הקדוש לבד. ניגון
חדש, הוא כולל כל התורה וכל
הקדושות, וכל האורות.

”נְיָ נְיָ נְיָ נְיָ נְיָ מְאֹמֵן”

זהו כולל בריאת כל העולם,
וכל התורה וכל הצדיקים.

שאלו היה באהלי לרדת אליך
מלמדו היקר לפיך כי נהנתי
ביום מנבואתך עליך למרת

בני פייציל וויט שלי יען ביד
משה טעט קוטען חוק נאמן

בצבדוק

נ גמ נטנו נחנן טאטן

ובה אנלה לך מתי והוא:

נולדו אנדלש כולו לקו ונסת

במקום פתח חבירו וסמן

ז בפניו חמו שלך טחע

[קטעים ממכתבים של רבי ישראל בר
אודסר, מתוך הספר "אב"י הנחל"]

ב"ה, כ"ח אלול תש"כ, תל-אביב.

יקירי חביבי, למען ה' אל יזוז
דעתו ומחשבתו, רק להיות עמנו
על ראש השנה, ולהכניס ראשו בין
הנפשות המקשרים את עצמם עם
נשמת אור רבנו ז"ל, ואז טוב לו.
ואם המניעות חזקים - עוד טוב
יותר ויותר, כי עיקר החשק
והכיסופין לשוב אליו יתברך
מתגברין רק על-ידי שבירת
מניעות. חזק וחזק כי הכל יתהפך

לטובה על-ידי הניגון של ע"ב נימין
של הצדיק הקדוש והנורא שלא
היה לו שום הסתכלות בזה
העולם, וכל העולם אינו עולה
אצלו כהרף עין וכו'.

בידידות ואהבת עולם, הזוכרו
תמיד בעמקי הלב ומעתיר
ומתפלל עליו, דורש שלומו
וישועתו בזה ובבא.

המעתיק והמסדר,
ישראל דב אודעסר

ב"ה, י"ז מרחשון תשכ"א, טבריא.

כשהצדיק נתפרסם בעולם, על-ידי
זה נתחדשים ניגונים בעולם.

ליבי יקירי, אשר כולו רצוף אהבה
אל הצדיק שיש לו כלי נפלאה
שכשמניחים אותה על איזה מין
חיה ובהמה שבעולם, מיד היא
מתחלת לנגן הניגון הנפלא והנעים
מאוד מאוד, שהוא תענוג נפלא
ועצום מאוד לשמוע זאת, שכל
התענוגים של העולם כולם כאין
ואינם נחשבים ובטלים לגמרי נגד
התענוג הנפלא הזה של הנגינה
הזאת. ה' יחייהו ויורהו הדרך
האמת.

ברית אהבתנו לא תופר ולא תכבה
לעולם, כמו שהזהיר רבנו ז"ל
הרבה על אחדות ואהבת החברים,
ואמר אנן בחביבותא תליא.
העולם צריך לתמוה על האהבה
שלנו. ה' יודע פנימיות לבבי שהוא
קשור ודבוק בעומק ליבי באהבה
יתרה באהבה רבה ואהבת עולם
באמת בכל עת ובכל שעה, והנני
מוכן ומזומן למסור נפשי עבור
טובתו וישועתו הנצחי. והריני
מתפלל תמיד יומם ולילה שיוסיף
ה' עליו שנות חיים, חיים ארוכים
חיים טובים אמיתיים, ויגלה לו
אור הצדיק הגנוז והצפון הנעלם
מכל העולמות, שיודע לנגן הניגון
והשיר העליון והמובחר על כל
השירים והניגונים שבעולם,

שעל-ידו הוא משבר ומבטל ומכלה
לגמרי כל מיני שקר וטעות
שבעולם, הן השטותים והשקרים
של המנהיגי שקר המנחשים
וקוסמים שמתגאים ומושלים על
עם דל שלא לשם שמיים ורודפים
אחר הכבוד והתנשאות להנאתם,
והם מגבירים תאות ניאוף וכפירה
בעולם וגורמים מה שגורמים, והן
הטעותים והמבוכות וקושיות
ואפיקורסות של חכמי הטבע שהם
בחינת חיות רעות הדורסים
וטורפים הרבה הרבה מבני עמנו.
ה' יתברך ברחמיו הגדולים
הבדילנו משני התועים האלה,
וצונו להתרחק מדרכיהם, לברוח
ולמלט נפשו מהם.

ובכן, מי שיש לו מוח אמת
בקודקדו ומסתכל על האמת וחס
על חייו האמתיים, ראוי לו
להתגולל ברפש וטיט, ולרחוש על
הארץ גם בין נחשים ועקרבים עד
שיזכה לשאוב ולינוק מאור החדש
הנורא והנשגב הזה שעדיין לא
היה מימות עולם, אשר בכוחו
הגדול יכול להעלות הכל, אפילו
מבחינת שמד ממש -
לתכלית העליה.

המחבר ומסדר, הדורש שלומו
והצלחתו בזה ובבא לנצח.

ישראל דב אודעסר

ב"ה, כ' שבט תשכ"א, טבריא.

נפשי וליבי, המשוטט בכל
השערים לחפש ולבקש את קול
השיר והניגון הנורא של הצדיק,
שעל-ידו עיקר החיות והקיום של
כל ישראל, אשרי חלקו. שלום רב.

מרוב אהבתך יומם ולילה לא
אשכחך להתפלל על שלומך
וטובתך!

על-ידי השלום והאהבה מתוועדין
אחד עם חברו, ומסבירין זה לזה
התכלית האמיתי, וממשיכין
השגות אלקות להכיר ולידע את
הבורא יתברך, עד שעל-ידי זה
נתבטל דעת המינים

שאומרים אין עולם אלא אחד.
שלום בא על-ידי אמת, ועיקר
תיקון וברור האמת הוא על-ידי
הצדיק האמת שהוא בחינת עצם
נקודת האמת שבישראל, אך
השקר התגבר כל-כך עד שהכניס
הבעל-דבר ערבוביא גדולה בין
ישראל, עד שנעשה האמת עדרים
עדרים, וכל אחד אומר שאצלו
האמת, והקים בעולם ראשים
ומנהיגים של שקר בחינת נביאי
השקר, והם חולקים על נקודת
האמת ורוצים להסתיר ולהעלים
אותו לגמרי, ומזה עיקר אריכת
הגלות. ועליהם נאמר "שריך
סוררים וחברי גנבים" וכו', כי הם
עיקר הגנבים שגונבים דעת ההמון,

ומסתירין אור נקודת האמת כל-כך
עד שאי אפשר לעמוד עליהם.
אבל אף-על-פי כן "ואתה מרום
לעולם ה'" , כי ניצוץ אחד
מקדושת האמת של הצדיק האמת
ומקדושת אור תורתו האמיתית
שמאיר ומתנוצץ בלב איש
הישראלי החפץ באמת, ומטה
דעתו ולבבו אל האמת לאמיתו -
והניצוץ הזה הוא שורף ומכלה כל
השקרים וההטעאות שלהם
וכיוצא בהם, כי "שפת אמת תיכון
לעד". וקושטא קאי!

המעתיק הקשור לך בקשרי אהבה
בל ימוט לעולם.

ישראל דב אודעסר

ב"ה, ר"ח ניסן תשכ"ב, תל-אביב.

מחמד עיני וליבי הנעים והנחמד
לכל, ה' עזוז וגיבור יהיה מעוזך
ויחזק לבבך בכל עוז ותעצומות
לזרז מאוד לדלג על מה שצריך
לדלג כדי שתוכל להמשיך על
מוחך וחכמתך הארה מהניגון
והשיר של נפלאות למעלה מן
הטבע, היוצא מהכינור של ע"ב
נימין של הצדיק האמת שיתגלה
לעתיד בעת קץ האחרון על-ידי
משיח צדקנו שעל-ידי זה יבער
ויבטל המינות ואמונות כוזביות
מן העולם, ויחזיר כולם אל האמת
ויקרבים לה' יתברך ותורתו, וימלא
כל הארץ דעה לדעת כי ה' הוא
האלקים. שלום וכל טוב לאורך ימים.

אחי יקירי וחביבי, מה מאוד גדלה
שמחתי שזכיתי לראות כתב ידך
החזקה המלא ידידות וברכות
נאמנות היקרות לי מאלפי זהב
וכסף. אני יודע בנפשי האמת, כי
בודאי אינני ראוי וכדאי לקבל
כבוד כזה.

בקשתי ממך יקירי לחזור על
הדברים שכתבתי לך עד הנה,
ולהיות תמיד על רעיוןך ספרי
רבנו ז"ל ולהגות בהם ולדקדק
בהם, כי בטח תמצא בכל דיבור
ודיבור כל מיני מתיקות, ובוודאי
תוכל להחיות עצמך תמיד בהם
אפילו בעומק החושך בכל מיני
צרות הנפש. אל ירע בעיניך על
אשר לא כתבתי לך אגרת זה זמן רב,

כי ה' יודע את ליבי, כי מעוצם
אהבתך האמיתית הקשורה
וחקוקה בעמקי לבבי יומם ולילה
נכסוף נכספתי בכלות הנפש
להרחיב הדיבור ולטייל עמך בגן
עדן העליון של הצדיק יום יום, אך
אין דעתי צלולה מחמת בגידות
הזמן אשר סבבוני כידוע לך קצת,
ואם ירצה ה' כי ירחיב ה' את
דעתי, אז בוודאי אתגבר ואתאמץ
בכל נפשי להודיעך בכל פעם
חדשות נוראות מהישועות
והחסדים העצומים שעשה ה'
עמנו באחרית הימים האלה, בסוף
הגלות האחרון והמר הזה על-ידי
הצדיק האמת שהוא מבצר
תקוותנו האחרון, עד שגם עכשיו
אחר כל המרירות והקילקולים

הרבים שקילקלנו - עיקר נחמתנו
ותקוותנו הוא החסדים החדשים
הנפלאים שהם בחינת שכליות
גבוהים ונעלמים מאוד, שורשי
התורה שהם למעלה מהתורה,
שממשיך עלינו ה'נחל נובע מקור
חכמה' להחיות כל הנפשות
הנפולות אשר רבו כמו רבו
בדורות הללו.

עלינו לשמוח ולרקוד בלב שלם
בשמחה גדולה שזכינו לידע
מהעוסק בתיקוננו לנצח בכל דור,
ואוי ואבוי להם להחולקים
והמתנגדים על העוסק בתיקון
נפשיהם בכל עת. ואף-על-פי שהם
חולקים כמו שחולקים
ומתלוצצים כמו שמתלוצצים,

אף-על-פי כן סוף כל סוף יתגלה
האמת לעין כל, עד שכל חלוקת
הכבוד יהיה אצל האמת, ואז
בוודאי הכל ירוצו לעבוד את ה'
באמת ולהתקרב לצדיק האמת
שהוא עיקר שלימות האמת.

המעתיק והמסדר, הדורש שלומו
וישועתו בכל עת בזה ובבא,
מברכו בברכות מאלפות וחג כשר
ושמח על גאולתנו ופדות נפשנו.
המחכה ומצפה לראותו היום
ולשמוח אתנו יחד על שמחתנו.

ישראל דב אודסר

ב"ה, כ"ג ניסן תשכ"ג, ירושלים הקדושה.

עצמי ובשרי, שחידד את אזניו
ולבבו לשמוע נפלאות נוראות
השיר והניגון העליון וראש לכל
השירים של הצדיק האמת, שעל-
ידו הוא מוציא מליבנו כל מיני
חיצים ארסיים שהם הטעויות
והמבוכות של כפירות ואמונות
כוזביות, ורופא אותנו בשלימות.
מלך המשיח ינגן זה הניגון ועל-ידי
זה יקרב כל העולם לה' יתברך
"וימלא את כל הארץ דעה את ה'".
יבקע כשחר אורך וארוכתך מהרה תצמח".

המלקט והמסדר, המזכירך תמיד לטובה.

ישראל דב אודעסר

תפילה

רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם,
רְבוּנוּ דְעֵלְמָא כְּלָא, הוֹרְנֵי וְלַמְדֵּנִי
אֵיךְ לְסַדֵּר תְּפִלָּה נְאֻה וְאַמְתִּיית
לְפָנֶיךָ, מִהַתּוֹרָה הַנִּפְלְאָה הַזֹּאת
אֲשֶׁר זְכִיתָנוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים, אֲשֶׁר
אָתָּה לְבַד יוֹדֵעַ גְּבוּהָהּ וְעִמְקָהּ
וְסוּדָהּ וְעֵצָם פְּלֹאוֹת רַחֲמֶיךָ, אֲשֶׁר
זְכִינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הָרַבִּים שֶׁיְהִיוּ
צְדִיקִים נוֹרְאִים כְּאֵלוּ בְּעוֹלָם,
חֲדוּשִׁים כְּאֵלוּ שְׂיוֹכְלוּ לְהִלְבִּישׁ
וּלְגַלּוֹת לָנוּ פְּלֵאֵי סוּדוֹתֶיךָ

הַנִּפְלְאִים וְהַנּוֹרָאִים, וְלֹהֲכַנְיָסָם
בְּדַעַתְנוּ הַפְּחוּתָהּ וְהַפְּגוּמָה מְאֹד,
וְלִהְיוֹת לָנוּ בְּזֶה דֶרֶךְ יִשְׂרָאֵל
וְאַמְתִּיית לְהִתְקַרֵּב אֵלַיךְ בְּאַמֶּת,
וְלִחְזֹקְנוּ בְּאַמוֹנַתְךָ הַקְּדוּשָׁה
לְחִיּוֹתֵינוּ כִּיּוֹם הַזֶּה, לְמַעַן עֲשֵׂה
כִּיּוֹם הַזֶּה לְהַחְיֹת עִם רַב, "פְּלִיאָה
דַּעַת מִמְּנֵי נִשְׁגָּבָה לֹא אוֹכֵל לָהּ,
נּוֹרָאוֹת נִפְלִיתֵי נִפְלְאִים מִעֲשֵׂיךְ
וְנִפְשֵׁי יוֹדַעַת מְאֹד, מֵאֵת ה' הִיְתָה
זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ, מֵה
נֹאמַר וּמֵה נִדְבָר, מֵה אֲשִׁיב לָהּ כֹּל
תִּגְמּוּלוֹהִי עָלַי".

וְאַחֲרַי אֲשֶׁר גַּמְלַתְנוּ טוֹבוֹת כְּאֵלֶּה,

אֲשֶׁר הִקְדַּמְתָּ רְפוּאָה לְמַכּוֹתֵינוּ,

וְהִקְדַּמְתָּ לְשַׁלַּח לָנוּ צְדִיקִים

נּוֹרְאִים בְּעֲלֵי הַשְּׂגָה כְּאֵלֶּה, אֲשֶׁר

הָיוּ יוֹדְעִים לְהַמְשִׁיךְ וּלְגַלּוֹת תּוֹרוֹת

נִפְלְאוֹת כְּאֵלוֹ, לְהַלְבִּישׁ גְּנֻזֵי

דַּמְלָכָא עֲלָא, בְּאִפְּן שְׂיֵהִיו נִמְשָׁכִין

מֵהֶם עֲצוֹת וּדְרָכִים יִשְׂרָיִם לְקָרֵב

מִרְחָקִים כְּמוֹנֵי אֵלֶיךָ תִּתְבַּרַךְ לְנֶצַח,

וְחִסְדָּם גָּבַר עָלֵינוּ לְעֵסֶק בְּתַקּוּן

שְׁחִיקַת שְׁבָרֵי שְׁבָרֵי כְּלֵי כְּמוֹנוֹ הַיּוֹם,

אֲשֶׁר נִשְׁבַּרְנוּ עַל יְדֵי לִבְנוֹ הַזּוֹנֶה אֲשֶׁר

סָר מֵעֲלֶיךָ, לְשִׁבְרֵי שְׁבָרֵי שְׁבָרִים בְּלֵי

שְׁעוֹר וְעַרְךָ, אֲשֶׁר גַּם הַשְׁבָּרֵי שְׁבָרִים

נִשְׁבְּרוּ וְנִשְׁחָקוּ כְּאַבָּק וְעָפָר,
וְנִתְּלַכְּלוּ בְּכֶמֶה מִיַּי לְכָלוּכִים
וְטְנוּפִים, וְנִתְּפְּזְרוּ וְנִפּוּצוּ בְּאַרְבַּע
כַּנְפוֹת הָאָרֶץ וַיִּם רְחוּקִים, וְנָפְלוּ
לְמַטָּה לְמַטָּה מִן הַשָּׁאוֹל תַּחְתִּיּוֹת,
"כְּמוֹ פֶלֶח וּבִקְעַ בְּאָרֶץ נִפְּזְרוּ
עֲצָמֵינוּ לְפִי שָׁאוֹל, שִׁתְּנִי בְּבוֹר
תַּחְתִּיּוֹת בְּמַחְשָׁכִים בְּמִצּוֹלוֹת",
וְנִתְּפְּסְתִי בְּכֶמֶה אֱלֹפִים וּרְבָבוֹת
רְשָׁתוֹת וּמְכֹמוֹרוֹת בְּלִי שְׁעוֹר וְעֶרְךָ
וּמִסְפָּר "כַּמִּים נִשְׁפַּכְתִּי וְהִתְּפָרְדּוּ
כָּל עֲצָמוֹתַי, הֲיֵה לְבִי כְּדוֹנֵג נֶמֶס
בְּתוֹךְ מַעֵי, רְשָׁת הַכִּינוּ לְפַעֲמֵי,
כַּפֶּף נִפְשִׁי, כָּרוּ לְפָנַי שִׁיחָה,

נָפְלוּ בְּתוֹכָהּ סָלָה". לֹא רַחֲמֵיךָ

וְחֶסֶדֶיךָ אֲזַ אֲבַדְנוּ בְּעֵינֵינוּ וְאֶתְּהָ
בְּרַחֲמֵיךָ חֲשַׁבְתָּ מִרְחוֹק לְהִטִּיב

אֲחֵרֵינוּ, וְעָשִׂיתָ מֵהָ שְׁעָשִׂיתָ,

וּפְעַלְתָּ מֵהָ שְׁפַעַלְתָּ בְּרַחֲמֵיךָ הַטּוֹבִים,

וְהַקְדַּמְתָּ לְשַׁלַּח לָנוּ צְדִיקִים נִפְלְאִים

כָּאֵלֶּה, אֲשֶׁר הִשְׁאִירוּ אַחֲרֵיהֶם בְּרָכָה,

סִפְרִים קְדוֹשִׁים וְיִקְרִים כָּאֵלֶּה אֲשֶׁר

נִתְרַבּוּ עֲכָשׁוּ בְּעוֹלָם, אֲשֶׁר לֹא הָיְתָה

כְּזֹאת מִימֹת עוֹלָם, כִּי יִדְעַתָּ עֵצָם

חֲלִישׁוֹתֵנוּ בַּדּוֹרוֹת הָאֵלֶּה, עַל כֵּן הִכְנַתָּ

וְהִרְבִּיתָ צָרִי וְתִרְוַפָּה לְמַכּוֹתֵינוּ לְבַל

תֵּאבֵד תִּקְוֹתֵנוּ חֲלִילָה:

אָנָא ה' רַחֲמָן מְלֵא רַחֲמִים, רַחֵם
עָלַי לְמַעַן שְׂמֵךְ, הַבִּיטָה וְעִנְנוּ בְּעֵת
צָרָה כִּי לֶךְ ה' הִישׁוּעָה, בְּךָ תִּוְחַלְתָּנוּ
אֱלֹהֵי סְלִיחוֹת, "פָּנֵה אֵלַי וְחַנּוּנִי כִּי
יַחֲדִיד וְעָנִי אָנִי", זַכֵּנִי לְאַמוּנָה שְׁלֵמָה
בְּאַמֶּת, וְלֹא אֶתְחִיל לְכַנֵּס בְּשׁוּם
חֻקִּירָה וְקִשְׂיָא כָּלֵל, רַק אֶזְכֶּה לְגַרֵּשׁ
וּלְרַחֵק וּלְבַטֵּל מִדַּעְתִּי וּמִכָּל הָעוֹלָם כָּל
מִינֵי חֻקִּירוֹת וְקִשְׂיֹת, לְבָלִי לְהִסְתַּכֵּל
עֲלֵיהֶם כָּלֵל, רַק לְהִתְחַזֵּק תָּמִיד
בְּאַמוּנָה שְׁלֵמָה בְּאַמֶּת, עַד שְׁאַזְכֶּה עַל
יְדֵי הָאַמוּנָה הַשְּׁלֵמָה לַעֲבֹר עַל כָּל
הַחֻכְמוֹת וְהַחֻקִּירוֹת,

וְעַל כָּל הַחֲכָמוֹת שֶׁאֵינָן חֲכָמוֹת,
שֶׁהֵם הַחֲקִירוֹת וְהַמְּבוּכוֹת
וְהַבְּלוּלִים וְהַהֲרֵהוּרִים הַנִּמְשָׁכִין
מִחֲלַל הַפְּנוּי, וְאַזְכָּה לִידַע וְלִהְיֶאֱמִין
כִּי "אַתָּה הוּא ה' לְבַדְּךָ, אַתָּה
עֲשִׂיתָ אֶת הַשָּׁמַיִם שָׁמַיִם הַשָּׁמַיִם
וְכָל צְבָאָם, הָאָרֶץ וְכָל אֲשֶׁר עָלֶיהָ,
הַיַּמִּים וְכָל אֲשֶׁר בָּהֶם וְאַתָּה מְחַיֶּה
אֶת כָּל־ם", וּמַלְכוּתְךָ בְּכָל מְשָׁלָה,
וְאַתָּה מְמַלֵּא כָּל עֲלָמִין וְסוֹבֵב כָּל
עֲלָמִין וְלֹעֲלֵא מִכָּל עֲלָמִין, וְתַחֲוֹת
כָּל עֲלָמִין, וּבִין כָּל עֲלָמִין, וְתוֹךְ כָּל
עֲלָמִין, וְלִית אֶתְר פְּנוּי מִנְּךָ, וְאַתָּה
אֶחָד יְחִיד וּמְיַחָד בְּתַכְלִית
הָאַחַדוּת, לֹעֲלֵא מִן כָּל־א

וְלִית לְעֵלָא מִנָּךְ, אַנְתָּ הוּא עֲלָאָה
עַל כָּל עֲלָאִין, סְתִימָא דְכָל סְתִימִין,

וְלִית מַחְשְׁבָה תְּפִיסָא בְּךָ כָּלֵל:

וּזְכַנּוּ בְּרַחֲמֵיךָ הַרְבֵּים וּשְׁלַח לָנוּ
צְדִיקִים אֲמֵתִים הַמְּפַלְגִים בְּמַעֲלָה
מְאֹד מְאֹד, שְׁיֵהִיו בְּבַחֲיַנְתָּ מִשֶּׁה
רַבְּנוּ עָלֵינוּ הַשְּׁלוֹם, שְׁיֵהִיָּה לָהֶם כַּח
לְהַכְנִס בְּאֵלוֹ הַחֲקִירוֹת הַנִּמְשָׁכִין
מִחֲלַל הַפְּנוּי, וְלִשְׁבָּרָם וְלִבְטָלָם
וְלַעֲקָרָם וְלִכְלוּתָם לְגַמְרִי, וְלַהּוֹצִיא
מִשָּׁם כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְלוּ לָשָׁם
בְּעוֹנוֹתֵיהֶם, וְיֵהִיָּה לוֹ כַּח לְעוֹרֵר
וְלַגְלוֹת הַנְּגוּן וְהַשִּׁיר הָעֲלִיּוֹן

וְהַמְבַחֵר עַל כָּל הַשִּׁירִים וְהַנְּגוּנִים
שֶׁבְּעוֹלָם, וְעַל-יְדֵי-זֶה יוֹצֵא
לְשָׁלוֹם כָּל הַנְּשָׁמוֹת שֶׁנִּפְּלוּ
בְּטֵעוֹתַיִם וּמְבוֹכוֹת וְאַפִּיקוֹרְסוֹת
הַנִּמְשָׁכִין מִחֲלַל הַפָּנוּי, כִּי אַתָּה
לְבַד יוֹדֵעַ גְּדֹל הַרְחֻמָּנוֹת שֶׁעֲלִיהֶם:

רַחֵם עָלֵינוּ בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים,
הַמְּלֵאִים בְּכֹל הָעוֹלָמוֹת מֵרֵאשׁ וְעַד
סוֹף, כִּי הֵכֵל בְּרָאתָ בְּשִׁבִיל רַחֲמֶיךָ

לְבַד כְּדֵי לְגַלוֹת רַחֲמָנוּתְךָ בְּעוֹלָם,
וְאַפְּלוּ בְּחֲלָל הַפָּנוּי שֶׁהוּא תְּכֵלִית
הַצְּמָצוּם וְהַדִּין, גַּם שֵׁם מְלַבֵּשׁ

וְנִסְתָּר רַחֲמָנוּתְךָ, כִּי עֵקֶר הַצְּמָצוּם
שֶׁל הַחֲלָל הַפָּנוּי הִיָּה רַק בְּשִׁבִיל

לְגִלוֹת רַחֲמָנוּתְךָ בְּעוֹלָם, כַּאֲשֶׁר

יִדְעַתָּ בְּעֵצְמְךָ גְדֹל רַחֲמֶיךָ וְחַנּוּנוֹתֶיךָ

וְחֶסֶדְךָ הַרְבִּים וְהַעֲצוּמִים, שִׁישׁ לָהֶם
כַּח לְהִגֹּן וּלְרַחֵם גַּם עָלֵינוּ וּלְהוֹצִיאֵנוּ

מִכָּל הַמְּקוֹמוֹת הַמְּטַנְפִים, מִכָּל

מְקוֹמוֹת הָרָעִים, וּלְהַעֲלוֹתֵינוּ מִהֲרָה
וּלְהַכְנִיסֵנוּ בְּתוֹךְ כָּל מַדְרָגוֹת וּמְקוֹמוֹת

הַקְּדוֹשִׁים בְּאַמֶּת, וּלְהַשִּׁיבֵנוּ בְּתִשׁוּבָה

שְׁלֵמָה לְפָנֶיךָ בְּאַמֶּת וּבְלֵב שָׁלֵם. אֱלֹהֵי

עוֹלָם בְּרַחֲמֶיךָ הַרְבִּים רַחֵם עָלֵינוּ, אָדוֹן

עֲזָנוּ צוּר מְשַׁגְּבֵנוּ מִגֵּן יִשְׁעֵנוּ מְשֻׁגָּב

בְּעֵדְנוּ, פָּנֵה אָדוֹן בְּעֵצְבוֹן רוּחַ, צִפֵּה

בְּשִׁבְרוֹן לֵב, קְרוֹב אֶתָּה לְרַחוּקִים,

רוֹצָה אֶתְּהָ בְּתִשׁוּבַת רְשָׁעִים, שְׂדֵי
הַמָּצֵא לְדוֹרְשֵׁיךָ תֹאמַר הִנְנִי לְמַבְקֶשֶׁיךָ

הַחַיִּינוּ וְקִיַּמְנוּ וְהִשִּׁיבֵנוּ בְּכֹל מִיַּי
קִדְשׁוֹת וְטְהַרּוֹת הַמְּשִׁיבִין אֶת הַנֶּפֶשׁ

דְּקִדְשָׁהּ, זִכְנוּ לְשִׁיר וְלִרְגֵן וְלִנְגֵן
לְפָנֶיךָ שִׁירִים וְנִגּוּנִים קְדוּשִׁים, לְנֹצַח
בְּשִׁירִים וְנִגּוּנִים הַנִּמְשָׁכִין מֵאֲמוֹנַתְךָ

הַקְּדוּשָׁה, אֲשֶׁר יֵשׁ לָהֶם כַּח לְהַמְשִׁיךְ

עָלֵינוּ אֲמוּנָה הַקְּדוּשָׁה, וְלִבְטֹל מִן הַלֵּב
כָּל מִיַּי עֵקֶמִימִיּוֹת וּכְפִירוֹת וּמְבוּכוֹת

שֶׁבֶלֶב, וְכֹל מִיַּי בְּלִבּוֹל הַדַּעַת, וְלַעוֹרֵר
וְלַהֲמַשִּׁיךְ הַלֵּב בְּאַמֶּת אֵלֶיךָ וּלְתוֹרַתְךָ

וְלַעֲבוֹדְתְךָ הָאֱמֶתִיית,

"עוֹרָה כְּבוֹדֵי עוֹרָה הַנֶּבֶל וְכִנּוֹר
אֲעִירָה שָׁחַר". וְתִשְׁפִּיעַ וְתִמְשִׁיךְ
וְתִגְלֶה לָנוּ שִׁירִים וְזִמְרֹת וְנִגּוּנִים
קְדוֹשִׁים הַנִּמְשָׁכִין מֵרֹאשׁ אֲמֵנָה,
מֵהַנְּגוּן וְהַשִּׁיר הָעֲלִיּוֹן שֶׁל מֹשֶׁה
רַבֵּנוּ עָלָיו הַשָּׁלוֹם, אֲשֶׁר כָּל
הַשִּׁירֹת וְהַנְּגוּנִים שֶׁבְּעוֹלָם נִמְשָׁכִין
מִמֶּנּוּ, וְעַל-יָדֵי-זֶה נִזְכָּה לְאֲמוּנָה
שְׁלֵמָה בְּאֵמֶת, וְיִקִּים בָּנוּ מִקְרָא
שְׁכָתוֹב: "תְּבוֹאֵי, תְּשׁוּרֵי מֵרֹאשׁ
אֲמֵנָה":

וְנִשָּׁב וְנִיחַל וְנִצְפָה לְרַחֲמֶיךָ, אֲשֶׁר
טָמוֹן לְבְרִיּוֹתֶיךָ, כְּמוֹ שְׁכָתוֹב:

"טוב ויחיל ודומם לתשועת ה',
אך אל אלהים דומיה נפשי, ממנו
ישועתי, אך לאלהים דומי נפשי כי
ממנו תקותי, כי אין מלה בלשוני
הו' ה' ידעת כלה, אליך נשאתי את
עיני, היושבי בשמים, אליך ה'
נפשי אשא פרשתי ידי כל היום
נפשי כארץ עיפה לך סלה, כי לך
ה' הוחלתי, אתה תענה ה' אלהי,
אשא עיני אל ההרים, מאין יבא
עזרי, עזרי מעם ה', עושה שמים
וארץ" ויקים בנו מקרא שכתוב:
"ויאמר משה אל העם אל תיראו,
התיצבו וראו את ישועת ה',

אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם, כִּי אֲשֶׁר
רְאִיתֶם אֶת מִצְרַיִם הַיּוֹם, לֹא
תוֹסִיפוּ לְרְאוֹתָם עוֹד עַד עוֹלָם,
ה' יִלְחֶם לָכֶם, וְאַתֶּם תַּחֲרִישוּן.
אֵל תַּעֲזֹבֵנִי ה', אֱלֹהֵי אֵל תִּרְחַק
מִמֶּנִּי, חוֹשָׁה לְעִזְרָתִי ה' תִּשׁוּעָתִי.
יְהִי לְרָצוֹן אִמְרֵי פִי, וְהִגִּיוֹן לְבִי
לְפָנֶיךָ, ה' צוּרֵי וְגוֹאֲלֵי,"

אָמֵן וְאָמֵן:

ליקוטי תפילות, סד

תיקון הכללי

'תיקון הכללי',
זה אור של משיח.

(סבא ישראל)

הריני מקשר עצמי
באמירת 'תיקון הכללי'
לרבי נ נח נחמ נחמן מאומן.

טז.

מכתם לדוד, שמרני אל פי
חסיתי בך : אמרת ליהנה,
אדני אתה, טובתי כל עליך :
לקדושים אשר בארץ
המה, ואדירי, כל חפצי בם :
ירבו עצבותם, אחר מקרו,
בל אסיך נספיהם מדם, ובל
אשא את שמותם על שפתי :

יְהוָה מָנַת חֶלְקִי וְכוֹסִי,
אַתָּה תוֹמִיךְ גּוֹרְלִי: תְּחַבְּלִים
נַפְלוֹ לִי בַּבְּנֵעָמִים, אַף נַחֲלַת
שְׁפָרָה עָלַי: אֲבַרְךָ אֶת
יְהוָה, אֲשֶׁר יַעֲצָנִי, אַף
לַיְלֹת יִסְרוּנִי כְּלִיּוֹתָי:
שׁוֹיֵתִי יְהוָה לְנִגְדֵי תָמִיד,
כִּי מִימִינִי בַּל אָמוּט:
לָכֵן שָׂמַח לְבִי, וַיִּגַּל כְּבוֹדִי,
אַף בְּשָׂרֵי יִשְׁכֹּן לְבַטֵּחַ:
כִּי לֹא תַעֲזֹב נַפְשִׁי לְשָׂאוֹל,
לֹא תִתֵּן חֲסִידְךָ לְרְאוֹת שְׁחַת:

תוֹדִיעַנִי אַרְח חַיִּים, שְׁבַע
שְׁמָחוֹת אֶת פְּנֶיךָ,
נַעֲמֹת בְּיָמֶיךָ נִצַּח:

לב.

לְדָוִד מִשְׁפִּיל, אֲשֶׁר־י נִשְׁוִי
פֶשַׁע, כְּסוּי חַטָּאָה: אֲשֶׁר־י
אָדָם לֹא יִחְשַׁב יְהִנֶּה לוֹ
עֶזְרָא, וְאֵין בְּרוּחוֹ רְמִיָּה: כִּי
הִחַרְשֵׁתִי, בְּלוֹ עֲצָמַי,
בְּשִׂאֲנָתִי כָּל הַיּוֹם:
כִּי יוֹמָם וְלַיְלָה תִּכְבֵּד עָלַי יְדָךְ,

נְהַפֵּךְ לְשׂוֹנֵי, בְּחֶרְבֵי קִיץ
סְלָה: חֲטָאתִי אֹדִיעֶךָ, וְעוֹנֵי
לֹא כִסִּיתִי, אֶמְרָתִי, אֹדָה
עָלַי פִּשְׁעֵי לִי הָוָה, וְאַתָּה
נִשְׂאתָ עוֹן חֲטָאתִי סְלָה:
עַל זֹאת יִתְפַּלֵּל כָּל חֲסִיד
אֱלֹהֶיךָ, לְעֵת מְצֵא, רַק
לְשֹׁטֶף מִיָּם רַבִּים אֱלֹהֵינוּ לֹא
יִגִּיעוּ: אַתָּה סֵתֵר לִי, *
מִצָּר תִּצְרֵנִי, רְנֵי פִלֵּט
תְּסוּבְּנֵי סְלָה:

(* כאן יש להפסיק מעט)

אֲשַׁפִּילְךָ, וְאוֹרְךָ בְּדַרְךָ זוֹ
תִּלְךָ, אֵי עֲצָה עָלֶיךָ עֵינַי:
אֵל תִּהְיֶה כָּסוּס, כְּפָרָד, אֵין
הָבִין, בְּמַתָּג וְרָסֵן עֲדִיו
לְבָלוֹם, בֵּל קָרַב אֵלֶיךָ:
רַבִּים מִכְּאוֹבִים לְרָשָׁע,
וְהַבּוֹטֵחַ בִּיהֲנוּה חֶסֶד
יִסּוּבְכֵנוּ: שְׂמַחוּ בִיהֲנוּה,
וְגִילוּ צְדִיקִים, וְהִרְנִינוּ כָּל
יִשְׂרָאֵל:

מ.א.

לְמַנְצַח מְזִמּוֹר לְדָוִד : אֲשֶׁר־י
מִשְׁפִּיל אֶל דָּל , בְּיוֹם רָעָה ,
יִמְלִיטֵהוּ יְהוָה : יְהוָה
יִשְׁמְרֵהוּ וַיַּחֲיֵהוּ , וְאַשּׁוּר
בְּאֶרֶץ , וְאַל תִּתְּנֵהוּ בְּנַפְשׁ
אֹיְבָיו : יְהוָה יִסְעָדֵנוּ עַל
עֶרְשׂ דָּוִי , כָּל מִשְׁכָּבוֹ הִפְכֹת
בְּחִלּוֹ : אֲנִי אֶמְרָתִי , יְהוָה
חֲנֻנִי , רַפְּאָה נַפְשִׁי כִּי
חָטָאתִי לָךְ : אוֹיְבֵי יֹאמְרוּ
רַע לִי , מָתִי יָמוּת וְאַבֵּד שְׁמוֹ :

וְאִם בָּא לְרֹאוֹת, שָׁוֵא
יְדַבֵּר, לְבוֹ יִקְבֹּץ אָזֶן לוֹ,
יֵצֵא לַחוּץ יְדַבֵּר: יַחַד עָלַי
יִתְלַחֲשׂוּ כָּל שְׂנְאָי, עָלַי
יִחְשְׁבוּ רָעָה לִי:

דְּבַר בְּלִיעַל יִצּוֹק בּוֹ, וְאֲשֶׁר
שָׁכַב לֹא יוֹסִיף לְקוּם: גַּם
אִישׁ שְׁלוֹמִי, אֲשֶׁר בְּטַחְתִּי
בּוֹ אוֹכֵל לַחֲמִי, הִגְדִּיל עָלַי
עָקֵב: וְאַתָּה יְהוָה, תִּנְנֵנִי
וְהִקְיִמֵנִי, וְאֲשַׁלְּמָה לָּהֶם:
בְּזֹאת יִדְעוּתִי כִּי חִפְצָתָּ בִּי,

כִּי לֹא יִרְיַע אֲבִי עָלַי :
וְאֲנִי בְּתַמִּי תִּמְכָּת בִּי ,
וְתִצִּיבֵנִי לְפָנֶיךָ לְעוֹלָם :
בָּרוּךְ יְהוָה , אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל ,
מִהָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם ,
אָמֵן וְאָמֵן :

מב.

לְמַנְצֵחַ מִשְׁפִּיל , לְבִנֵי קִרְח :
כְּאִיל תִּעְרַג עַל אֲפִיקֵי מַיִם ,
כִּן נַפְשֵׁי תִעְרַג אֵלֶיךָ אֱלֹהִים :

צְמָאָה נִפְשֵׁי לְאֱלֹהִים, לְאֵל
חַי, מָתִי אָבוֹא וְאַרְאֶה פְּנֵי
אֱלֹהִים: הֵיטָה לִּי דְמַעְתִּי
לְחֵם יוֹמָם וְלַיְלָה, בְּאָמֹר
אֵלֵי כָּל הַיּוֹם, אֵיִה אֶלְהֵיךָ:
אֵלֶּה אֲזַכְּרָה, וְאֶשְׁפָּכָה עָלַי
נִפְשֵׁי, כִּי אֶעְבֹּר בַּסֶּךְ, אֲדַדֶּם
עַד בֵּית אֱלֹהִים בְּקוֹל רִנָּה
וְתוֹדָה, הַמּוֹן חוֹגֵג: מַה
תִּשְׁתַּחֲוֶה נִפְשֵׁי וְתִקְרָא
עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים,

כִּי עוֹד אֹדְנוּ יְשׁוּעוֹת פָּנָיו :
אֵלֵּהּ, עָלַי נִפְשֵׁי תִשְׁתַּחֲוֶה,
עַל כֵּן אֶזְכְּרֶךָ מֵאֶרֶץ יִרְדֵּן
וְחַרְמוֹנִים, מִהַר מְצָעַר :
תְּהוֹם אֶל תְּהוֹם קוֹרָא,
לְקוֹל צְנוּרֶיךָ, כָּל מִשְׁבְּרֶיךָ
וְגַלְיֶיךָ עָלַי עָבְרוּ :
יֹמָם יִצְוֶה יְהוָה חֲסֵדוֹ,
וּבְלִילָהּ שִׁירָה עִמִּי, תִּפְלֶה
לְאֵל חַיִּי : אֹמְרָה לְאֵל
סֹלְעִי, לָמָּה שְׁכַחְתָּנִי, לָמָּה
קִדַּר אֵלֶיךָ בְּלַחֵץ אוֹיֵב :

בְּרִצָּח בְּעֲצָמוֹתַי, חֲרָפוֹנִי
צוֹרְרִי, בְּאֶמְרָם אֵלֵי כָּל
הַיּוֹם אֵיךְ אֶלְהִיךָ : מַה
תִּשְׁתַּחֲוֶה נַפְשִׁי, וּמַה תִּקְהַמֵּי
עָלַי, הוֹחִילִי לְאֱלֹהִים כִּי
עוֹד אוֹדְנֶנּוּ יְשׁוּעוֹת,
פָּנִי וְאֱלֹהֵי :

נט.

לְמַנְצָח, אֵל תִּשְׁחַת, לְדָוִד
מִכְתָּם, בְּשִׁלְחַ שְׁאוּל,
וַיִּשְׁמְרוּ אֶת הַבַּיִת לְהַמִּיתוֹ :

הִצִּילַנִי מֵאִיְבֵי, אֱלֹהֵי,
מִמֶּתְקוֹמֵי תְּשׁוּבָנִי :
הִצִּילַנִי מִפְּעַלֵי אֲוֶן,
וּמֵאֲנָשֵׁי דָמִים הוֹשִׁיעֵנִי : כִּי
הִנֵּה אָרְבוּ לְנַפְשִׁי, יְגוּרוּ
עָלַי עֲזִים, לֹא פִשְׁעֵי וְלֹא
חַטָּאתַי יִהְיֶה : בְּלִי עֶוֶן,
יְרוּצוּן וְיִכּוֹנְנוּ, עוֹרְהָ
לְקַרְאתִי, וּרְאֵה :
וְאַתָּה יִהְיֶה אֱלֹהִים צְבָאוֹת,
אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל, הַקִּיְצָה
לְפָקֹד כָּל הַגּוֹיִם,

אַל תַּחֲזֹן כָּל בְּגָדֵי אָוֶן סֶלָה :
יָשׁוּבוּ לְעָרֶב, יִהְיוּ כַּכֶּלֶב,
וַיִּסּוּבּוּ עִיר : הֲנִיָּה יִבְיַעוֹן
בְּפִיָּהֶם, חֲרָבוֹת בְּשִׁפְתוֹתֵיהֶם,
כִּי מִי שָׁמַע : וְאַתָּה יְהוָה
תִּשְׁחַק לָמוֹ, תִּלְעַג לְכָל
גּוֹיִם : עֲזֹז אֱלֹהֶיךָ אֲשַׁמְרָה, כִּי
אֱלֹהִים מִשְׁגִּבִּי : אֱלֹהֵי
חֲסָדֵי, יִקְדַּמְנִי, אֱלֹהִים
יִרְאֵנִי בְּשַׁרְרֵי : אֲל תִּהְרָגֶם
פֶּן יִשְׁכַּחוּ עַמִּי, הִנֵּיעֵמוּ
בְּחִילְךָ, וְהוֹרִידֵמוּ,

מַגִּנְנוּ אֲדֹנָי : חֲטֵאת פִּימוּ ,
דִּבַּר שְׁפָתַימוּ , וַיִּלְכְּדוּ
בְּגֵאוֹנָם , וַיִּמְאַלְהוּ וַיִּמְכַּחֲשׁוּ
יִסְפְּרוּ : כִּלְהוּ בְחִמָּה , כִּלְהוּ ,
וְאֵינָמוּ , וַיִּדְעוּ כִּי אֱלֹהִים
מֵשֶׁל בְּיַעֲקֹב לְאַפְסֵי הָאָרֶץ
סָלְהוּ : וַיָּשָׁבוּ לְעָרָב , יִהְיֶמוּ
כַּכָּלֵב , וַיִּסּוּבּוּ עִיר : הִמָּה
יִנְיַעוֹן לְאַכֹּל , אִם לֹא
יִשְׁבְּעוּ , וַיִּלְיֵנוּ : וַאֲנִי אֲשִׁיר
עֲזֹךְ , וַאֲרִנֶּן לְבַקֵּר חֲסִדֶּךָ ,
כִּי הָיִיתָ מְשֻׁבָּב לִי וּמְנוּס ,

בְּיוֹם צָר לִי : עֲזֵי, אֱלֹהֵיךָ
אֲזַמְּרָה, כִּי אֱלֹהִים מְשַׁבְּבֵי
אֱלֹהֵי חַסְדֵּי :

עז.

לְמַנְצֶחַ עַל יְדוּתוֹן לְאַסָּף
מִזְמוֹר : קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים,
וְאַצְעָקָה קוֹלֵי אֵל אֱלֹהִים,
וְהֶאֱזִין אֵלַי : בְּיוֹם צָרָתִי
אֲדַנֶּי דַרְשָׁתִי, יְדֵי לֵילָה
נִגְרָה, וְלֹא תָפוּג, מֵאֲנָה
הַנָּחַם נַפְשִׁי :

אֲזַכֶּרְךָ אֱלֹהִים, וְאֶהְמָיָה,
אֲשִׁיחָה וְתַתְעִיטְךָ רוּחִי סִלָּה:
אֲחִזֶּקֶת שְׁמֹרוֹת עֵינָי, נִפְעַמְתִּי
וְלֹא אֲדַבֵּר: חֲשַׁבְתִּי יָמִים
מִקֶּדֶם, שָׁנוֹת עוֹלָמִים:
אֲזַכֶּרְךָ נְגִינָתִי בַלִּילָה, עִם
לִבִּי אֲשִׁיחָה, וַיִּחַפֵּשׂ
רוּחִי: הֲלִעוֹלָמִים יִזְנַח
אֲדֹנָי, וְלֹא יִסִּיף לְרָצוֹת
עוֹד: הֲאֵפֶס לְנֹצַח חֶסֶדוֹ,
גָּמַר אִמָּר לְדָר וְדָר:
הֲשַׁכַּח חַנּוּת אֵל,

אם קפץ באף רחמיו סלה :
ואמר חלותי היא, שנות
ימין עליון : אֶזְכֹּר מֵעַלְי
יָהּ, כִּי אֶזְכְּרָה מִקֵּדָם פְּלֹאֲךָ :
וְהִגִּיתִי בְּכָל פִּעֻלָּךְ ,
וּבַעֲלִילוֹתֶיךָ אֲשִׁיחָה :
אֱלֹהִים, בִּקְדֹשׁ דְּרָכֶךָ, מִי
אֵל גָּדוֹל כְּאֱלֹהִים : אַתָּה
הָאֵל עֲשֵׂה פְלֵא, הוֹדַעַת
בְּעַמִּים עֲזָךְ :
גֹּאֲלָתָּ בְּזִרְוֹעַ עַמְּךָ, בְּנִי
יַעֲקֹב וַיֹּסֶף סִלָּה :

רְאוּךְ מַיִם אֶל־הַיָּם,
רְאוּךְ מַיִם יַחֲלִיאוּ, אֵף יִרְגְּזוּ
תְּהוֹמוֹת: זֶרְמוּ מַיִם עֲבוֹת,
קוֹל נִתְּנוּ שְׁחָקִים, אֵף
חֲצֹצְיֶיךָ יִתְהַלְּכוּ:
קוֹל רַעְמֶיךָ בַּגְּלָגַל, הֵאִירוּ
בְּרָקִים תִּבְלִי, רַגְזָה וַתִּרְעַשׂ
הָאָרֶץ: בַּיָּם דִּרְכֶיךָ, וּשְׁבִילֶיךָ
בְּמַיִם רַבִּים, וְעִקְבוֹתֶיךָ לֹא
נִדְּעוּ: נַחֲיֵת כִּצְאֵן עֲמֶיךָ,
בְּיַד מִשָּׁה וְאַהֲרֹן:

צ.

תִּפְלֶה לְמַשָּׁה, אִישׁ
הָאֱלֹהִים, אֲדַנִּי מֵעוֹן אֲתָה
הֵייתָ לָנוּ בְּדָר וְדָר : בְּטָרָם
הָרִים יִלְדוּ, וַתַּחֲוֶלְלִי
אֶרֶץ וַתִּבֵּל, וּמֵעוֹלָם עַד
עוֹלָם אֲתָה אֵל : תָּשֵׁב אֲנוֹשׁ
עַד דַּכָּא, וַתֹּאמֶר שׁוּבוּ בְנֵי
אָדָם : כִּי אֶלֶף שָׁנִים בְּעֵינֶיךָ
כִּיּוֹם אֶתְמוֹל כִּי יַעֲבֹר,
וְאַשְׁמוּרָה בְּלִילָה :

זַרְמַתָּם שָׁנָה יְהִיו, בַּבֶּקֶר
כְּחֻצִיר יַחְלֶף: בַּבֶּקֶר יִצִּיץ,
וְחֻלְף, לְעָרֵב יְמוּלֵל וְיִבֵּשׁ:
כִּי כָלֵינוּ בְּאֶפְךָ, וּבַחֲמַתְךָ
נִבְהָלְנוּ: שִׁתָּה עֲוֹנֹתֵינוּ
לְנִגְדְךָ, עַל־מִנוּ לְמָאוֹר
פָּנֶיךָ: כִּי כָל יְמֵינוּ פָּנוּ
בְּעִבְרַתְךָ, כָּלֵינוּ שְׁנִינוּ כְּמוֹ
הֶגֶה: יְמֵי שְׁנוֹתֵינוּ, בָּהֶם
שָׁבְעִים שָׁנָה, וְאִם בְּגִבּוֹרֹת
שְׁמוֹנִים שָׁנָה, וְרַחֲבָם, עָמַל
וְאָוֶן, כִּי גִז חֵישׁ, וְנִעְפָּה:

מִי יוֹדֵעַ, עַז אַפֶּךָ,
וּכְיִרְאַתְךָ, עֲבָרְתְּךָ : לְמִנּוֹת
יָמֵינוּ כִּן הוֹדַעַ, וְנָבֵא, לְבַב
חֲכָמָה : שׁוֹבָה יְהוָה, עַד
מָתִי, וְהִנָּחֵם עַל עֲבֹדֶיךָ :
שִׁבְעֵנוּ בְּבִקְרָה, חֲסֹדְךָ,
וְנִרְנָנָה, וְנִשְׁמְחָה, בְּכָל
יָמֵינוּ : שִׁמְחָנוּ, כִּימוֹת
עֲנִיתָנוּ, שְׁנוֹת רְאִינוּ רָעָה :
יִרְאַה אֶל עֲבֹדֶיךָ פְּעֻלְךָ,
וְהִדְרֶךָ עַל בְּנֵיהֶם : וְיֵהִי נֵעִם
אֲדֹנָי אֱלֹהֵינוּ עָלֵינוּ,

וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ, כּוֹנֵנָה עָלֵינוּ,
וּמַעֲשֵׂה יַדֵּינוּ כּוֹנֵנָהּ:

קה.

הוֹדוּ לַיהוָה קְרָאוּ בְשֵׁמוֹ,
הוֹדִיעוּ בְּעַמִּים עֲלִילוֹתָיו:
שִׁירוּ לוֹ, זַמְרוּ לוֹ, שִׁיחוּ
בְּכָל נִפְלְאוֹתָיו: הִתְהַלְלוּ
בְּשֵׁם קִדְשׁוֹ, יִשְׂמַח לֵב
מִבְּקִשֵׁי יְהוָה: דַּרְשׁוּ יְהוָה,
וְעִזּוּ, בִּקְשׁוּ פָּנָיו תָּמִיד:
זְכְרוּ נִפְלְאוֹתָיו אֲשֶׁר עָשָׂה,

מִפְתִּיּוֹ וּמִשְׁפָּטֵי פִּיּוֹ :
זָרַע אֲבָרָהֶם, עֲבָדוֹ, בְּנֵי
יַעֲקֹב, בְּחִירָיו : הוּא יְהוָה
אֵלֵהֶינוּ, בְּכָל הָאָרֶץ
מִשְׁפָּטָיו : זָכַר לְעוֹלָם
בְּרִיתוֹ, דְּבַר צְוָה, לְאַלְף
דָּוִד : אֲשֶׁר פָּרַח אֶת אֲבָרָהֶם,
וּשְׁבוּעָתוֹ לְיִשְׁחָק : וַיַּעֲמִידֵהָ
לְיַעֲקֹב, לְחֵק, לְיִשְׂרָאֵל
בְּרִית עוֹלָם : לְאֹמֵר, לְךָ,
אֲתָן אֶת אֶרֶץ כְּנָעַן, חֻבֵּל
נַחֲלָתְכֶם :

בְּהִיוֹתָם מְתֵי מְסֹפֵר, כְּמַעֲט,
וְגָרִים בָּהּ: וַיִּתְּהֶלְכוּ מִגּוֹי
אֶל גּוֹי, מִמַּמְלָכָה אֶל עַם
אַחֵר: לֹא הִנִּיחַ אָדָם
לְעַשְׂקָם, וַיּוֹכַח עֲלֵיהֶם
מַלְאָכִים: אֶל תִּגְעוּ בְּמִשְׁיָחִי,
וְלִנְבִיאֵי אֵל תִּרְעוּ:
וַיִּקְרָא רָעַב עַל הָאָרֶץ, כָּל
מִטָּה לָּחֶם שָׁבַר: שָׁלַח
לְפָנֵיהֶם אִישׁ, לְעַבְד נִמְכָּר
יוֹסֵף: עָנּוּ בְּכָבֵל רָגְלוֹ,
בְּרֹזֶל בָּאָה נִפְשׁוּ:

עַד עֵת, בֵּא דְבָרוֹ, אִמְרַת
יְהוָה, צְרַפְתָּהוּ: שְׁלַח מְלַךְ,
וַיִּתִּירָהוּ, מִשָּׁל עַמִּים,
וַיִּפְתַּחַהוּ: שָׁמוּ אָדוֹן
לְבֵיתוֹ, וּמִשָּׁל בְּכָל קְנָנָיו:
לְאִסּוֹר שָׁרָיו, בְּנִפְשׁוֹ, וּזְקָנָיו,
יַחֲכֵם: וַיָּבֵא יִשְׂרָאֵל
מִצְרָיִם, וַיַּעֲקֹב גֵּר בְּאֶרֶץ
חָם: וַיִּפֹּר אֶת עַמּוֹ מְאֹד,
וַיַּעֲצֵמָהוּ מִצְרָיו: הִפְךָ לָבָם
לְשָׂנְאָ עַמּוֹ, לְהַתְנַכֵּל
בְּעַבְדָּיו: שְׁלַח מֹשֶׁה עַבְדּוֹ,

אֶהְרֹן אֲשֶׁר בָּחַר בּוֹ : שָׁמוּ
בָּם, דְּבַרְי אֹתוֹתָיו, וּמִפְתִּים
בְּאֶרֶץ חָם : שְׁלַח חֹשֶׁן,
וַיִּחְשְׁן, וְלֹא מָרוּ אֶת דְּבָרוֹ :
הִפְּךְ אֶת מִימֵיהֶם לְדָם,
וַיָּמַת אֶת דְּגָתָם : שָׂרֵן
אֲרָצָם צִפְרֻדְעִים, בְּחַדְרֵי
מִלְכֵיהֶם : אָמַר, וַיָּבֵא עָרֹב,
כְּנִים, בְּכָל גְּבוּלָם : נָתַן
גִּשְׁמֵיהֶם בְּרֹד, אִשׁ לְהַבּוֹת
בְּאֲרָצָם : וַיֵּךְ גִּפְנָם וּתְאֲנָתָם,
וַיִּשְׁבֵּר עֵץ גְּבוּלָם :

אָמַר, וַיָּבֵא אַרְבָּה, וַיִּלֶּק,
וַאִין מִסֶּפֶר: וַיֹּאכַל כָּל עֵשֶׂב
בְּאַרְצָם, וַיֹּאכַל פְּרִי
אֲדָמָתָם: וַיֵּךְ כָּל בְּכוֹר
בְּאַרְצָם, רַאשֵׁית לְכָל אוֹנָם:
וַיּוֹצִיֵאם בְּכֶסֶף וְזָהָב, וַאִין
בְּשֶׁבֶטָיו כּוֹשֵׁל: שָׁמַח
מִצְרַיִם בְּצִאתָם, כִּי נָפַל
פַּחַדָם עֲלֵיהֶם: פָּרַשׁ עָנָן,
לְמִסְךְ, וַאֲשׁ, לְהָאִיר לְיִלָּה:
שָׂאֵל, וַיָּבֵא שְׁלִיו,
וְלָחֶם שָׁמַיִם, יִשְׁבִּיעֵם:

פָּתַח צוֹר, וַיִּזְוּבוּ מַיִם, הִלְכוּ
בַּצִּיּוֹת נִקְהָר: כִּי זָכַר אֶת דְּבַר
קִדְשׁוֹ, אֶת אֲבֹרְתָם עֲבָדוֹ:
וַיּוֹצֵא עֲמוֹ בְּשִׁשּׁוֹן, בְּרִנָּה
אֶת בְּחִירָיו: וַיִּתֵּן לָהֶם
אֲרָצוֹת גּוֹיִם, וַעֲמַל לְאֻמִּים
יִירָשׁוּ: בַּעֲבוּר יִשְׁמְרוּ חֻקָּיו,
וְתוֹרָתוֹ יִנְצְרוּ, הִלְלוּיָהּ:

קלז.

עַל גְּהָרוֹת בְּכָל שָׁם יִשְׁכְּנוּ,
גַּם בְּכִינוּ בְּזַכְרֵנוּ אֶת צִיּוֹן:
עַל עַרְבִים בְּתוֹכָהּ, תְּלִינוּ
כְּנִרוֹתֵינוּ: כִּי שָׁם שְׁאַלוּנוּ
שׁוֹבֵינוּ דְּבַרֵי שִׁיר, וְתוֹלְלֵינוּ
שְׂמֻחָהּ, שִׁירוּ לָנוּ, מִשִּׁיר
צִיּוֹן: אֵיךְ נָשִׁיר אֶת שִׁיר
יְהוָה, עַל אֲדַמַּת נֶכֶד: אִם
אֲשַׁכַּח יְרוּשָׁלַיִם, תִּשְׁכַּח
יְמֵינִי: תִּדְבַּק לְשׁוֹנֵי לְחֻפֵי,
אִם לֹא אֲזַכְּרֶכִי,

אם לא אַעֲלֶה אֶת יְרוּשָׁלַיִם,
עַל רֹאשׁ שְׁמֹחֹתַי :
זְכוֹר יְהוָה לְבָנֵי אֲדוֹם, אֶת
יוֹם יְרוּשָׁלַיִם, הָאֹמְרִים, עָרוֹ
עָרוֹ, עַד הַיְסוֹד בָּהּ : בַּת
בְּבַל הַשְּׂדוּדָה, אֲשֶׁר־י
שִׁישְׁלֶם לָךְ, אֶת גְּמוּלָךְ
שְׂגַמְלֹת לָנוּ : אֲשֶׁר־י שִׂיֵּאחֹז
וְנִפֹץ אֶת עַלְלֶיךָ אֶל הַסַּלַע :

קנ.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ אֵל בְּקֹדֶשׁוֹ,

הַלְלוּהוּ בְּרִקִיעַ עֲזוֹ:

הַלְלוּהוּ בְּגְבוּרַתָּיו, הַלְלוּהוּ

כְּרֹב גְּדָלוֹ: הַלְלוּהוּ בְּתִקְעַ

שׁוֹפָר, הַלְלוּהוּ בְּנִבְל וְכַנּוֹר:

הַלְלוּהוּ בְּתֶף וּמַחֹל,

הַלְלוּהוּ בְּמִנִּים וְעָגָב:

הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי שָׁמַע,

הַלְלוּהוּ בְּצִלְצְלֵי תְרוּעָה:

כֹּל הַנְּשָׂמָה תְהַלֵּל יָהּ,

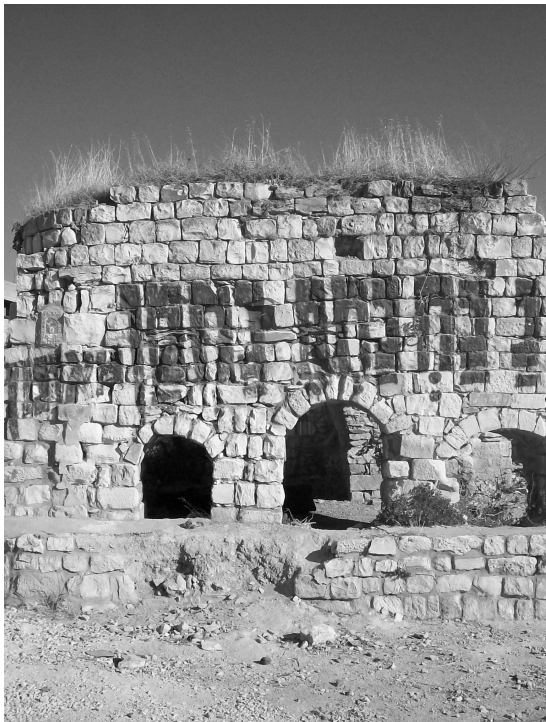
הַלְלוּיָהּ:

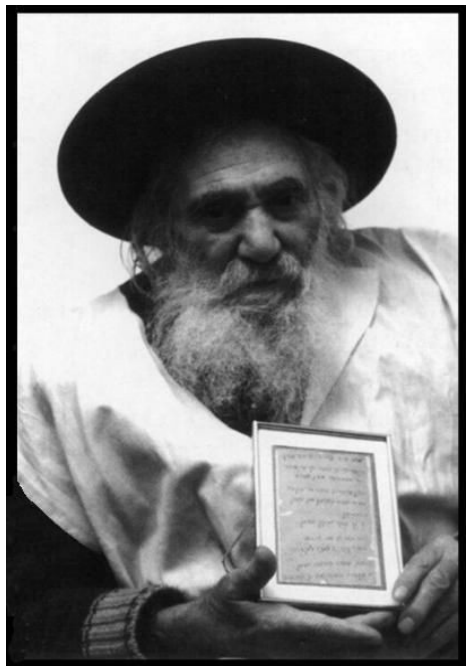

שאלו כיה קאמלי לודת אלין
מלמדו קי קאמל לך כי נהתי
בגד מעבודתך עלין אמרתי

בין פיריץ וויט סליען ביד
סעיד וועט קאמלן מוק נאמן

בגדומן

3 16 2000 1000 1000

וביה אמרתי לך מדי זרע:

נבול אמרתי לך מדי זרע:

אמרתי לך מדי זרע:

אמרתי לך מדי זרע: